

வானக

1

கலை
இலக்கியம்
விமர்சனம்

ஜனவரி

மார்ச்

1981

ரூ. 2/75

வாகை வருகிறது !

வாகை வருகிறது வாகை வருகிறது
வாட்டம் போக்கவொரு வலிமை வருகிறது
வாடும் மனிதர்க்கு வாழ்வினைக் கூறி
வகை வகையாக வார்ப்புகள் தாங்கி,

வாகை வருகிறது
வாகை வருகிறது !

சோரும் நெஞ்சின் சோம்பலைப் போக்கி
சொந்தம் மக்கள் பலமெனச் சொல்லி
சோதியாய் எங்கும் சுடரொளி வீசி
சொந்தத் தமிழின் சுருதியைக் கூட்டி,

வாகை வருகிறது
வாகை வருகிறது !

போர்வையுள் இருக்கும் புன்மைகள் போக்க
பார்க்கும் படைப்பால் பலன்மிகவாக்க
பரந்த நட்பெனும் பண்பினைச் சூட
புனித வாகை புறப்பட்டுள்ளது !

வாகை வருகிறது
வாகை வருகிறது !

ராணி மகேசு

இன்றைய உலகில் கலாச்சாரம் அனைத்தும், கலை இலக்கியம் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களுக்குச் சொந்தமானவை. குறிப்பிட்ட அரசியல் மார்க்கங்களில் முடுக்கிவிடப் படுகின்றன. கலை கலைக்காக, வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை, அரசியலிலிருந்து பிரிந்த அல்லது விடுதலை பெற்ற கலை என ஒன்று உண்மையில் கிடையாது.

வாகை

ஜனவரி
1981

ஆசிரியர்:
வி. டி. இளங்கோவன்

முகவரி:
23, நாவலர் வீதி
நாவாத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

VAAKAI

23, Navalar Road
Navaanthurai
Jaffna.

'வாகை' வரத்தொடங்கியுள்ளது!

வளர்த்துப் பாதுகாக்க வேண்டியது மக்கள் பொறுப்பு. மக்கள் மீதுள்ள அபாரநம்பிக்கைதான் 'வாகை'யின் பலம். 'கலை இலக்கியம் எல்லாம் பரந்துபட்ட பொதுமக்களுக்கு ருரியவை. அவர்களின் உபயோகத்திற்கு, வளர்ச்சிக்கு செயலூக்கத்துக்குரியவை.' இந்தக் கருத்தினை அடிநாதமாகக் கொண்டே 'வாகை' வருகிறது!

'வாகை'யின் வரவு, இலக்கிய உலகில் கருகி நிற்போர்க்கும், ஓய்ந்து ஒதுங்கியவர்களுக்கும், மேல்மட்டத்திலிருந்து மேதைத்தனமாக துலாக்கோல் பிடிப்பவர்களுக்கும், 'பிதாமகர்கள் நாங்களே' என்று பிற்றுபோர்க்கும் பீதியைக் கொடுக்கத்தான் செய்யும்! அது தவிர்க்க முடியாதது!

குறுகியவாதம் - நோக்கு, கோணல் புத்தி - கோஷம் எதுவும் 'வாகை'யிடம் இல்லை. பரந்துபட்ட சாதாரண பொதுமக்களின் ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதற்கு, வடிவக் கொடுப்பதற்கு 'வாகை' பின்னிற்செல்கிறது!

மக்களுக்கான கலை இலக்கியத்தை, மக்கள் மத்திக்கு எடுத்துச் செல்லும் சகலவிதமான தயாரிப்புகளோடும், ததரியத்தோடும், தன்னம்பிக்கையோடும் 'வாகை' வரத்தொடங்கியுள்ளது!

வீறுகொண்ட இனத்தலைமுறையினரின் வீச்சுக்கு, அவர்தம் சரியான சிந்தனைக்கு, எழுத்துக்கு, 'வாகை' நிழல்கொடுக்கும், வாட்டம் போக்கும்!

இன்றைய நிலையில், சஞ்சிகை வெளியீடுவதிலுள்ள கஷ்டங்கள் யாவும் தெரிகின்றன. இருப்பினும், பிரசாசமான எதிர்காலத்தை எண்ணி ஒரு நிறைவேடு, கஷ்டங்களுக்கு முகம் கொடுத்து 'வாகை'யை வெளிக் கொணர்வோம்!

வாகை' நிழலில் ஊக்கம் பெற, உற்சாகம் பெற, முன்னேற உங்களை அழைக்கின்றோம்.

✱

உண்மைகள்

மாற்றும்

எங்கள் வீட்டில் நடந்தது
நானே நாட்டிலும் நடக்கும்
என்னவெனில்
எங்கள் வீட்டுப் பூசையை
எனிகள் பிடித்து விட்டன!

நடுத்தெரு வர்க்கம்

மாரி வந்தவிட்டது
செட்டுப் பிடித்து
குடை வாங்குவதற்குள்
அது போய்விடுகிறது.
காக சேர்த்து
செவிப்பர் வாங்குவதற்குள்ளே
கோடையும் போய்விடுகிறது,
ஏனென்றால்...
நாங்கள்
நடுத்தெரு வர்க்கம்!

உண்மை

எங்கள் நாட்டில்
என்ன இக்கம்?
உண்மை, உண்மை.
எங்கள் வீட்டிற்குள்ளே
ஒன்றுமே...
இக்கம், இக்கம்!

காரணம்

போலிகள் அதிகம்
அதனால் நான்
எங்கள் ஊரில்
வேலிகள் அதிகம்!

தெய்வங்கள்

கோவிலுகளிலிருக்கும்
பக்தனுக்குத் தெய்வம்.
கோவில் வாசலிலிருக்கும்
பிச்சைக்காரனுக்கு
பக்தன் தெய்வம்!

குப்பைகள்

வீட்டுத் தேவைகள்
முடிந்த பின்
வீதியில் வீசப்பட்ட
கெறும் குப்பைகளைக்
நாங்கள்...
பின்பும் எங்களைக்
கூட்டி அள்ளி
தங்கள் உணவுக்கு
எருவாகப் புதைக்கிறார்கள்!

குமர் தனபால்

பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம். விடுதலைக்கான பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின்
ஒர் உண்மையான அங்கமாக, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சமூகநியமாத்மோடு வளர வேண்
டும். எழுத்துவகில் பாட்டாளிவர்க்க இலக்கியம் உயர் ஸ்தரணத்திலிருக்கும் வேளை பாட்
டாளிகளின் ஸ்தானம் மிகத்தாழ்த்திடுக்கிறது எனப்பட்டால், பாட்டாளி வர்க்க இலக்கிய
எழுத்தாளர்கள் பாட்டாளிகளிடமிருந்து விடுபட்டுப்போய் விட்டார்கள் என்பதே புலனாகும்

பஞ்சமரீல் . . .

“...பஞ்சமரீல் நானும் ஒருவனாக நிற்கிறேன் அறியாத பருவத்திலிருந்து இன்றுவரை, இந்த மக்கள் கூட்டத்தினரின் பிரச்சினைகளில் பங்கு கொண்டு, அவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கண்ணீர்விட்ட போதெல்லாம் நானும் கண்ணீர்விட்டு, அவர்கள் சிறு வெற்றிகள் கண்டு மகிழ்ந்த போதெல்லாம் நானும் அவர்களுடன் கூட மகிழ்ந்து, பல்வேறு கால கட்டடங்களில், கூட்டாகவும் தனி யாகவும் சாதிக் கொடுமைகளை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, அல்லலுற்று பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களோ எண்ணிக்கை அற்றவை. ஈழத்தில் எந்த ஒரு இலக்கியக்காரனுக்கும் கிடைக்க முடியாத இந்நிபந்தனையினைப் கொண்டு நான் இந்த நாவலை எழுதினேன். என் அனுபவங்கள் முழுவதையும் இச்சிறு நாவல் மூலம் வெளிக்கொணர முடியவில்லையாயினும் குறிப்பிடக்கூடிய அளவளவு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பஞ்சமரீல் என்று குறிப்பிடக்கூடியவர்கள் ஐந்து சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பது மேலெந்தவாரியான கருத்தாயினும், இந்த மக்களுக்கிருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை ஒத்த பிரச்சினைகள் உள்ள மக்கள் ‘பஞ்சமரீ’ எனப்படும் எல்லைக்கப்பாலும் நிறைய இருக்கின்றனர். இந்தப் பஞ்சப்பட்டவர்கள் பொதுவான அடிப்படையில் இந்த எல்லைக் கோட்டுக்குள் சங்கமமாகி வருவதை எனது அனுபவங்களிலிருந்து இன்று காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த மக்களெல்லாரும் ஒன்று பட்டு, நிமிர்ந்து நின்று தங்கள் வாழ்க்கைக்காகப் போராட வேண்டுமென்ற இலட்சிய வேட்கையை, இந்த நாவல் உருவாகக் காரணமாகும்.

இந்த மக்களுக்கும் “இந்த உலகத்தின் கடைசி மனிதனும் தனது சத்திர வாழ்வைப் பெறுவ்வரை ஒய்வதில்லை” என்ற சிந்தனைகளைத் தூண்டு, நிரந்தர சமாதான வாழ்வுக்காகப் போராடி வருபவர்களுக்கும் இத்தச்சிறு நூல் ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி அது ஒன்றே எனக்கும் பெருமகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும்.

இந்த நாவலை எழுதத் தொடங்கிய காலத்திற்குக் இதை எழுதி முடித்த காலத்திற்குமிடையில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை இங்கு நான் வெளிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. மஞ்சப்பட்ட மக்களின் நிரந்தர விடுதலைக்காக நான் உழைத்த ‘குற்றத்துக்காக’ அரசுத்திரம் என்னை வலைவீசிப் பிடிக்க முயன்றபோது பலதடவை நான் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டியேற்பட்டது முன்னர் எழுதிக் குறையாக இருந்த இந்த நாவலை இத்தலைமறைவுக் காலங்களில் எழுதி முடித்தேன். அந்த நாட்களில் கிராமங்களில் ஆங்காங்கே மக்கள் காட்டிய அன்பும், ஆதரவும் உற்சாகமும் என்னை இதன்பால் நன்கு ஈடுபடவைத்தன. அந்த இன்பமான நினைவுகள் என் மனதில் பசுமையாக நிலைகொண்டுள்ளன. இந்த மக்களே எனது எஜமானர்கள்! அவர்கள் எனக்களித்த பெருமகிழ்ச்சி வீண் போகவில்லை; அதற்கெல்லாம் கைம்மாறாக அந்த மக்களுக்கே இந்த நாவலைக் கையளிக்கிறேன். இதைத் தவிர என்னை ஏது செய்ய முடியும். தொடர்ந்தும் மக்களின் நெஞ்சங்களில் நான் இருப்பேன். இவர்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் படிப்பேன்; படித்தவற்றை அவர்களுக்கே திருப்பி வழங்குவேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

இந்த நாவலுக்கான மூலக்கருவை வலிந்து தேடவேண்டிய நிர்வாகம் எனக்கேற்படவில்லை. இதில் நடமாடும் பாத்திரங்களும் நான் சிருஷ்டித்தவையல்ல இதில் வரும் சம்பவங்களும் கற்பனையோகத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவைதான். எல்லாம் யதார்த்த உலகில், அக்ரூட வாழ்வில் எளிய மக்கள் எனக் கூறப்படும் பஞ்சப்பட்ட மக்கள் தம்மீது இணக்கிப்பெற்றுள்ள கோணல் வாழ்வை நிமிர்ந்த எடுத்த முயற்சிகள். நடவடிக்கைகள், போராட்டங்களிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களே! இந்த அனுபவங்களைப் புடமிட்டு, மெருகிட்டுத் தருவதில்லை அம்சத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளேனே தவிர, வலிந்து எதையும் சிருஷ்டிக்கவில்லை.

தமிழறிஞர் எனப்படும் சைவராக் நை யாண்டி செய்யப்படும் 'இழிசனர்' வழக்கு மொழியில் இந்நாவலைச் சிசுட்டித்திருக்கிறேன்! இத்தமிழ்ச் சான்றோர் அந்நிய நாகரீகத்தில் மோகிக்கொண்டு தமிழைச் சிதைத்தபோதும், தங்கள் கைபோகிக்கொடுத்த தமிழைச் சீரழித்த போதும், அந்நிய ஏகாதிபத்திய வாதிகள் தங்கள் கோரக் கரிகளை விரித்து தமிழை ஆக்கிரமித்தபோதும், ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகள் தமிழை மறந்து, மறந்து அந்நிய மொழியாக நையாண்டி செய்தபோதும், பண்டித வித்துவ பரம்பரை

யினர் தமிழ்க் கிணையை முடி, முக்காடிட்டு இருட்டறைக்குள் சிதைவைத்த போதும், அந்நிய தமிழ்க் கிணையைச் சிதைப்பட்டு, வெளிக் கொணர்ந்து, ஆறுதல் கூறி வளர்த்துப் பாதுகாத்தவர்கள் 'இழிசனர்' எனப்படும் பஞ்சமரீகையையாவர் ஆதலால் இவர்களே இந்த மொழிக்கு எஜமானர்களும் ஆவர் இந்த எஜமானர்கள் பேசும் தமிழையே தமிழென ஏற்று எனது பாத்திரங்களுக்குச் சர்வ சுமந்திரம் கொடுத்துப் பேசவைத்திருக்கிறேன் இதனால் மொழியைப் பயன்படுத்தவ திலும் எனக்கு எந்தச் சிரமும் ஏற்படக்கூடாது.

— கே. டானியல் 'பஞ்சமர்' நாவல் முன்னுரையில்

கட்டிக்கூடு

கந்தனும் கந்தசாமிய்பிள்ளையும் கடவுளும்

கந்தசாமிய்பிள்ளையின் நினைவில் கந்தன் வேலை செய்து வந்தான்; கடுமையாக வேலை செய்தான். கூலியோ கஞ்சிக்கூடப் போதவில்லை.

கந்தன் தினந்தோறும் படுக்கைக்குப் போகுமுன் கடவுளிடம் வேண்டிக் கொண்டான். "கடவுளே! நான் வியர்வை சிந்த உழைக்கிறேன். கன் திறந்து பார்."

கந்தசாமிய்பிள்ளை கந்தனைத் தனது விட்டுக்குள் நுழைவ விடவில்லை. தனது தினந்தோறும் நீர் அள்ள விடவில்லை; அவரைக் கண்டால் தோள் துண்டை எடுத்து கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஒதுக்க வேண்டியிருந்தது.

கந்தன் கடவுளிடம் முறையிட்டான். "கடவுளே! நான் ஒரு தீக்கும் செய்யவில்லை! ஞன் என்னை இப்படி அவமானப்படுத்துகிறாய்?"

கந்தசாமிய்பிள்ளை கமத்திக் நிறைய சாயம் சென்றார். ஒரு பட மானிக்கை கட்டினார்; பண விடுகளை கட்டி வரடகைக்கு விட்டார். பண வரடகைக் காரர்கள் வரகிறார்கள்

கந்தனின் நினைவை மோசமாகக் கொண்டு போயிற்று. கிடைத்த கூலியில் உயிர் வாழ்வதே கஷ்டமாய் இருந்தது.

கந்தன் கடவுளை வேண்டினான்! ஆண்டவனே! நீ நான் கந்தசாமிய்பிள்ளையைப் படைத்தாய்; அவன் சொகுசாக வாழ்கிறான்! நான் நாளுக்கு நாள் தேய்கிறேன் கடுமையான கார்ட்டம்பா."

ஒரு நாள் கந்தனின் கடவுள் களையில் தோன்றினார்.

கந்தன் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தான் "படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முக்கருமங்களையும் ஒரேயே செய்யும் வரம்பொருளே! என் கஷ்டங்களுக்கும் அவலங்களுக்கும் ஒரு முடிவு கூறப்பா!"

கடவுள் கூறினார். "கந்தசாமிய்பிள்ளையும் அவனைப் போன்றோருமே என்னைப் படைத்தார்கள். என்னைக் காப்பவர்களும் அவர்கள்தான். அவனை அழிக்க என்ருக் முடியாது... உன்னுடிக் உன்னைப் போன்றோரானுமே முடியும்"

தம்பி

நினைவு கூர்வோம்!

மாடுகள் போல் நுகர்த்தடியில் தலைக்கொடுத்து
மண்டியிட்டு சேவகங்கள் செய்யது கொண்டு
சாடுகின்ற சவுக்கடிகள்... வசைமொழிகள்
சண்டாளர்... பண்புறையர் நளவரர் என்று
கூறியோட்ட வியங்குகைப் போல் குதிரைக் கைவந்தும்
கடையினில் கடைகளினில் ஆயைத்திகி
ஏடுகளில் எம்மை எம்மைய விடைக்கிவைத்தார்
ஏழ்மையினில் துயரமதி மொழவைத்தார்

கட்டைகுத்தி! காலுதற்கு ஒருகிண்பெர்
காய் இனநீர் இவட்டுத்தற்குத் தித்திரையேர்
மொட்டையடித்தே சவரம் பண்ணுகக்கம்
முழுச்சமையல் சவகையைக் கெட்டுகட்டும்
பொட்டளியில் அழக்கொடுத்து செல்வகற்கும்
பொசுக்குத்தற்கு நெருப்புச்சட்டி தூக்ககற்கும்
எட்டத்தினில் இழவு சொக்க, பறைஅடிக்க
எம்மை எம்மைப் பரம்பரைவாய் ஆண்டுவந்தார்

இருப்பகற்கோ சிவகிண, காண்பீகிண
இட்டப்ணிக்கேற்ற கூவி தருவகிண
பொறுப்புவோ சாகக்கள் என்று கெட்டுவிட்டாகல்
புறப்புவேர் குடிக்களிக்க குறிகைவையக
செருக்குட்டுன குடிமொழுகை பரித்த கைத்து
கிணைக்குட்டியாக எமை ஆட்டிவைத்து
வருத்தியற விதியில் கெய்வமகலை...
வரகாரற்றுச் சதியொன்றில் மிச்சசெசைச்சம்

அகிம்சைவழி சரத்தீக முறையினாலும்
அரசாங்க சட்டமுறை வந்ததாலும்
ஜெ. பி.கன் செனட்டர்கள் என்னுள்கிலோர்
பிறுபதவி தலைப் பெற்றுவிட்டதாலும்
சமயத்தி யோசனைகள் வைத்து இங்கே
சமரசத்து மாதாடு கூட்டிப்பார்த்தும்
சாதிவேறி கணியவில்லை, திரவிகலை
சரியான நிலையொன்றும் வரவேயில்லை

இப்படியாய் இருந்த அந்த நாட்களினே
இடர் மிகுந்த இந்த திணை களைவவேன்று
அக்டோசியர் 21 வந்ததொடு
அடுத்தடுத்துப் போராட்டம் வெடித்ததுமார்
ஆயுதத்தை ஆயுதத்தாக எதிர்க்கவேண்டு
அதைகவல் விட்டதனால் எழுந்த இயக்கம்—
தண்டாமை கொடர்சைதையை முடிக்கவேண்டு
தீரமுடன் திக்கெனும் விளரித்ததுமார் —

சங்காண மட்டுவில் அக்கவேவில்
கைப்புகில்... மாவிட்டபுரத்தினினே
சகிக்கெனும் பரந்த அந்தப் போராட்டம்
எத்திரையோ வெற்றிகளைத் தந்தது பரர்
இன்று அந்த எழுச்சிநாளை நினைக்கவேயிலே
இழந்துவிட்ட திரையகளை நினைவு கூர்வோம்!
சகிணது முழுதாட்டின் விடுதலைக்கும்
ஏற்றமுடன் மென்மேலும் உழைத்திருவோம்!!

மயக்கங்களும் !

ஞானரதன்

தகரப்பிறைப் போடப்பட்ட சிவிய கண்ணாடி யைக் கப்பெசன்றிக். கொழுவிவிட்டுக் கிட்ட வந்து முகத்தைப் பார்க்கிறான் ஜெயசுந்தரி தெற்றி, புருவங்களின் நடுவே இடப்பட்ட சாந்துப்பொட்டு, கண்கள், முக்கு, உகடுகை. இவற்றையடக்கிய முகச்சதுரம் சூடுகிறா. 'நீயெடி ஒரு சவலுக்குப் பார்த்தால் சிவ தேவி போலத்தானடி."

இனிக்கும் நினைவுகள் வந்த ஒருக் குடிசை யினுள் நிறைகிறது.

வானத்து மூலையொன்றில் மெதுவாக வந்து விழும் திரைப்படப் படகல் ஒன்று —

அலை புரண்டோடும் கற்பனைகள் —

வானத்திலிருந்து நீளும் பல்லாயிரம் விரல் கள் அவளை உயர ஏந்திப் பிடிப்பதுபோல— அந்தக் குடிசை அவளைவிட்டு விவகி, நெடுந் தூரம் போய் அதன் நிழல்கூடப் பாதாள வெளியில் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது. இனி அவள் கிழே வரமாட்டாள்.

ஐம்பது கிணு மட்டைகள் அந்தக் குடி சையை வேய்த்துகொள்ளத் தாராளமாகப் போதுமானது. குருவளியோடு தூக்கி வீசப் பட்டுத் தாறுமாகப் பேயிருந்த தென்னை, நரவல், கறிமுருங்கை மரக்கன்றுக்கடியில்...

இருந்த சுவடே அற்றுப்போய் ... இப்பொழுதுதான் அக்குடிசை குருத்துமணலோடு அணைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கிணுச் சுவர் களோடும். சண்டைப் பேட்டிக் கதவோடும் நிமிர்ந்திருக்கிறது.

இந்த உலகத்தைத் தரிசிக்க வந்த மூன்று மனிதர்களுக்கு அது உறைவிடமளிக்கிறது. ஒன்று ஜெயசுந்தரி — மற்றது அடலின் சகோ தரன் நடராசா. இவர்களின் தாய் பொன்னம் மா மூன்றுவது இந்த முற்றத்துக் குருகு மணலில் ...

தத்தித்தத்திப் பிள்ளைகள் நடந்ததும் — நிலா

வெளியில் கணவனும் பிள்ளைகளுமாக அவ னைச் சுற்றிச் சோற்றுக் கவளத்துக்காகக் கைகளை நீட்டி நின்றதும் நினைவுக்கு வரும் போதெல்லாம் பொன்னம்மா அந்தக் குருகு மணலிப் பார்த்தவாறு கித்தியில் ஆழ்ந்து பேசுவாள்.

இந்த முற்றத்தில் ஒரு பந்தல் போட்டு நட ராசாவை, அதன் பின்பு ஜெயசுந்தரியைத் திருமணக் கோலத்தில் பாக்க முடியாமலே போய்விடுமென்ற அச்சம்தான் சமீப கால மாக மேலொங்குகிறது பொன்னம்மாவுக்கு. நடராசாவுக்குக் காகிதத் தொழிற்சாலையில் கூலி வேலை.

சம்பளம், கடைக்கணக்கு, சடங்குகள், விழாக் கள், மாத முடிவில் முழிசாட்டம் எல்லாம் உண்டு அவனுக்கு. ஜெயசுந்தரி க.பொ.த: சித்தி பெற்றவள்.

தாயையோ, சகோதரனையோ அல்லது அவள் வாழும் குடிசையை யோ தனது சினேகிதிகள் பார்த்துவிட்டக்கூட விழும்ப மாட்டாள்.

சினிமாப் பத்திரிகை, நாவல், இசையும் கதையு ம், மாதச் சங்கப் பிரதிநிதித்துவம், நேரம் கிடைக்கும்போது அலங்கரித்துத் தெருவில் மூக்கிய அலுவல் இல்லாவிட்டாலும் ஒயிலான தடை —

இவைகள்தான் அவளுக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பையும், அசைவையும் கொடுக்கும் அம் சங்களாகும். அவளுக்கு இவற்றைக்கூட அமை த்தவிட்ட அழகு, இவற்றை விரிவுபடுத்த உதவும் சாதனமாகவே பயன்படுகிறது.

'அண்ணே! குருவளிக்காசி வந்தா சாறி வாகி கித் தாறன் என்கு சொல்லி ஏமாத்திப்போட் டியே! நீயெக் வளங்கித் தரப்போலு. எந்த நாளும் கடன்தான் உனக்கு, உன்னப்போல தான் அண்ணம்மாரு இரீக்காங்க, அவங்க கைப்போல இக்காட்டியும் ஓரளவுக்கேண்டர

தும் நடக்க வானாது? நான் ஏதாவது பொழைப்புக்குப் போகவும் கிடமாட்டாய். நீயும் காசி தரமாட்டாய்" — என்று ஜெயசுந்தரி.

அப்பொழுதுதான் நடராசா வேலை முடிந்து விட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தான்?

"என்ன மெனே! இப்பிடிப் பேசற: நம்ம விட்டு நினைபரத்தை யோசிக்காமப்பேசறியே. ராசனுக்குக் கடன்பொறுப்பெல்லுவா இரிக்கி வேங்கியை வைச்சிரிக்கிற மாலையை மீட்டணும் எந்தப் பசுரூபட்டும். நீ புடிவாதம் புடிக்கிற நல்லாயிச்சை மகன்" — என்று தாய்.

"சும்மா இரிக்கோ அம்மா. இந்தக் கறுவாக் கேணிக்ஞள்ள யாரு இரிக்கிருவு என்னைப் போல. அண்ணா... ரெண்டு நைகல்ஸ் சூறியை மாத் தி மாத் தி உடுத்திக்கிட்டு... ரூட்டு போகவே அசிங்கமா இரிக்கு."

அப்பொழுது நடராசா எதுவும் பேசாது கூடியே கொண்டுவந்த தயிர் டின்னை நிலத்தில் வைத்துவிட்டுச் சாப்பிடுவதற்காக உட்கார்ந்தான்.

ஜெயசுந்தரி கோப்பையை முன்னால் வைத்துச் சோற்றைப் போட்டாள். சோற்றில் தயிரைக் கொட்டிப் பிசைந்தவாறு நடராசா அப்பொழுதுதான் பேசினான்.

"தக்கச்சி இந்தப் புனியாணம் நீ வைச்சதா?"
"ஓமன்ன நல்லா இரிக்கா?"

"சத்தியமா நல்லா இரிக்கி - தக்கச்சி உன்ர ஆசைய ஏன் நான் கெடுக்கணும்? உனக்குப் புடிச்ச சேலையப் பாத்து நாளைக்கி எடு. காசி தரிசு" — தலைகுனிந்தவாறு சொன்னான் நடராசா.

குரூவளிப் போது மரங்கள் சரிந்தன. இப்பொழுது அவளின் நம்பிக்கைகள் நிலத்தில் சரிந்துரை. அவளின் மகச்சரிவை அவளுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

இளம்பெரிய மெருகு அவளின் தோற்றத்தில் பளிச்சிடுகிறது. உடலின் யாணிப்பைத் தட்டிப் பிடுங்கும் உடல். காதுகளின் மிச்சைத் வெட்டாகப் பாரிய வளையங்கள். அவற்றின் பின்புறமாக அனந்து வெட்டிய கூந்தற்கருள்கள் அவள் ஏக்கமாகப் புருவத்தை நிமிர்த்தி.

இதற்குள் பிரிவுற்று ஒரு சேதியைச் சொல்லும் பாவனையில் தெளிவுற... யாருடைய வரவைப்போ எதிர்பார்த்திருப்பது போன்ற சோற்றம். அவள் அமர்ந்திருந்த சேற்றியும் - சிவப்பு நிறக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்ட மாடிப் படிக்கட்டுகளும் —

தென்றலில் அசையும் யக்னற் சேலைகளும் திரும்பிய இடமெக்களும் கவர்ந்திருக்கும் வகையகையாய் அமர்வாரப் பொருட்டும் ஜெயசுந்தரி பெருமூச்சு விடுகிறாள்!

அந்தச் சுகபோகத்தை அனுபவிக்கும் கன்னியின் இடத்தில் தன்னை இகுத்தி —

ஜெயசுந்தரி தான் புதிதாக உடுத்துவந்த வூலி நைலக்ஸ் சேலையைக் குவித்து பார்க்கிறாள்

அழகு கடையுடன் ஓர் இளைஞன் அக்கன்னியின் முன்பாக வந்து நிற்கிறான். செற்றியின் அமர்ந்திருந்தவள நாணத்துடன் எழுந்து நிற்கிறாள். பழைய சந்திப்பொன்றின் ஞாபகம் கண்களும் கண்களும் —

ஏதேதோ பேச்சுக்கள் — அவற்றின் விளிம்பில் திடீர் உறவுகள் — அவளின் கையெய்ன்றப் பற்றிப்பவாறு ..

ஜெயசுந்தரிக்கு இதயம் பவமாக இடிப்பது போலிருக்கிறது. இதோ இருளோடு இருளாகத் திதிலியும் வாலிபனொருவன் — அருகில் மிகவும் கண்ணியமாக இதுவரை அமர்ந்திருந்த தவன்...

ஜெயசுந்தரியின் கைவிரல்களில் பட்டும்பட்டாமலும் தடவிச்சென்ற அவளின் விரல்கள்... அப்பொழுது—அதையும் அங்கேசிக்க உள்ளத்தில் முளைத்தெழுந்த துணிப்பொன்று —

அதன் பிறகு?

இருளோடு இருளாக, ஊமைத்தனத்துடன் ஏதே இழப்புகள் இழந்து. பெண்பதைப் பெற்று, இதயம் கசைத்ததோது...

கன்னிரென்ற பாடலொன்று!

வெளிச்சம் பரவுகிறது. காற்றுகளை சுற்றி ஓய்வறன். வெள்ளித்திரை புக இளிக்கிறது. "அட்கடவுளே! நாச எக்கே இருக்கிறேன்! இது வெலியடல்... யட்டா!"

ஜெயகந்தரி விபரத்தை விடிக் கொண்டிருக்கும் சனக்கடலில் தன்னருள் அளித்திருந்த வாலியைத் தேடுகிறாள்.

சுயம் புத் தலைவா, என்னை மனிதர்களாக விழிந்துவிடாமல் மனிதரின் கொண்டிருப்பதைத் தவிர ஜெயகந்தரிக்கு வேறு சந்த அடையாளமும் குடும்பத்திற்கு வரவில்லை.

தொண்டைவற்றி, உதடுகள் காய்ந்து, கண்ணிக் மட்டும் நீர் கரக்கத் தெருவில் இறங்கி நடக்காணாள். சிதைந்தபொன் உள்நாளை ஒன்றுகட்டிப் பிடிக்கவாறு, தனிமாத அந்த மத்தியான வேளையில் நடந்து கொண்டிருந்தாள்.

கைகளில் கண்ணாடி வளையங்கள் — எழுத்திக் கிட்டிச் சென்றி — அவைதான் அவள்! நடராசா சொல்லிவைத்தது போலத் திரேட்டர் பக்கமாகச் சென்றிக்கு வந்து கொண்டிருந்தாள்.

"என்ன தகவல்கள்! நான் வராததுகூடையில படம் முடிந்தி போச்செல்லவா, ஒரு மனிதரானே இப்ப, சரி கெதியா ஏறு சயிர்க்கின, உன் குட சிந்திவைப் பெட்டை வாரதெண்டாய், வரவில்லையா?"

அவள் தலையை மட்டுக் அசைத்துவிட்டுச் சென்றிக்குள் ஏறினாள். காண்டுகைப் பற்றியிருந்த அவளின் விரல்கள் இசைவாக நடுக்கமுற்றனா நடராசா பெட்டை மிதித்துப் புறப்பட்ட போது...

"அண்ணா! நான் இனிமல்..." மிகுதிச்சொற்களை இதற்கு முற்றல் தடுத்தது. "என்னடி தகவல்கள்... அழுக்கப்படும் போல இருக்கி."

"இல்லை அண்ணா... இந்தப் படம் போலி... நான் போலி... மனிதரெல்லாம் போலி... இந்த உலகம் போலி..."

"உங்கக் காதலப்பெயர் அம்மாவோட பெயர் இது. என்னைப் பக்கிக்குப் போக வேணும்? தேரக் போயிற்று. பெற்றிருக்கச் சந்தியில் இருக்கிறீர்கள், அக்கா நடந்து போயினாள்."

ஜெயகந்தரி வாயைச் சேறெய் பெற்றிருக்கச் சேர் சந்தியிலிருக்கிச் சுவாசகேள்வையை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தாள். விட்டு முற்றல் தழுவில் பொன்னம்மா அமர்ந்திருக்கிறாள்.

"என்ன புள்ள சாசன் வந்தான், சந்தியியா?" "அண்ணா" என்று நோக்கக் குடிசையினுள் நுழைகிறாள். தகர பிழைப் போட்ட கண்ணாடி கப்பில் தொழுகிறது. ஜெயகந்தரி கிட்டல் வந்த முகத்தைப் பார்த்துள் முகச்சுந்தம் தெரிக்கிறது. அவளின் முதுகை விட்ட பெரு பூக்களின் அந்தக் குடிசை நிரைந்திருப்பதை நன்றாக உணர்கிறாள்.

கண்ணாடிக் கூடாய் பிடிமுற்றல் தட்டியில் கொண்பட்டிருக்கும் வாழ்த்து மடகொன்று தெரிக்கிறது.

நெய்யி - அண்ணா எடுக்கிறாள் ஜெயகந்தரி திறந்த காட்...

அண்ணாக்கை யாரோ ஒரு வன் அனுப்பி வைத்திருக்கிறாள்

அவள் சினி ரத் திரேட்டரிலிருந்து...

அந்த வேளைதான் அந்த வாழ்த்திதழ் வந்திருக்க வேண்டும்.

"நன்பா,

"உன்னையும் என்னையும் போன்ற இலட்சக் கணக்கானோரின் சக்கர்களைத் தீர்க்கும் பணியை முன்னெடுக்கப் புத்தாண்டில் சமதமேற் போம்"

இவையனை மட்டுந்தான் அவள் படித்தாள். அண்ணலின் நன்பா...!

எங்கோ இருப்பவன்...!

அவன் அவன் கண்டறியு?

அகமதியோடு அந்த வாழ்த்துமடலை

அண்ணலின் சிறுவனை யிது வைத்தான், இப்போது அவன் மனது திறந்திருக்க வேண்டும்.

க ள ம்

வாகைமாறன்

● 'விமர்சகம் பெருந்தகை' கவிடையே இன்று மீண்டும் ஒரு மோதல் ஏற்பட்டுள்ளது. உருவமா, உள்ளடக்கமா முக்கியம் என்ற விடயத்தில் மோதல்கள் குறு பிடித்துள்ளன. தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வரதப் பிரதிவாதங்கள் மூலம் வைக்கப்படுகின்றன.

தூய அழகியல்வாதிகளும், உருவமும்-உள்ளடக்கமும் பின்னிப் பிணைந்து வரவேண்டும் என்று கூறும் அதேவேளை, மாக்கிஸ உச்சரிப்புக்களோடு மாத்திரம் முற்போக்கு இலக்கியக்காரர்கள் மீது சேறுபூச முனைவோர்களும், 'தேடவில்' ஈடுபட்டுள்ளவர்களும், இது விடயத்தில் விரிந்து கட்டிக் கொண்டு நின்றுள்ளார்கள்.

இவர்கள் கூறுவதையும், இவர்கள் வாரி என்ன பின்னணியுடையவர்கள் என்பதையும் இவர்களது கூற்றுக்கள் யாருக்குப் பயனளிக்கின்றன என்பதையும், இவர்களது பெரிதுசன உறவு - நடைமுறைகளையும் கணித்துப்பாரிந்தால் உண்மை தெளிவாகும்.

அறுபது கால்கட்டத்தில் கலை, கலைக்காகவென்றும், தூயமரபு பேணப்பட வேண்டும் என்றும் அழுது வடித்தவர்களின் வாரிசுகளும், மாக்கிஸ முகமூடிக்காரர்களும், மாக்கிஸத்துக்கும் அப்பால் 'சத்தியத்தேடவில்' ஈடுபட்டவர்களும் இதில் அடங்குவர், இதனைப் புரிந்து கொண்டால் இவர்களுக்கு அதிகம் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பழைய கள் - புதிய மொத்தை!
அவ்வளவுதான்...!

● தென்னிந்தியத் தமிழ் சஞ்சிகை விபாபாரத்தில் இன்று போட்டி வலுத்துள்ளது வாரத்தோறும் மாதந்தோறும் புதுக்கொடை

கூடல் புறப்படுக்தச்சுச் சஞ்சிகைகள் 'எதனைக் காட்டியாவது' தமது விதப்போயைப் பெருக்க முனைந்து நின்றுள்ளன.

இவற்றின் முக்கிய விபாபாரப் பிரதேசம் இவங்கை. இங்கிருந்து அனுப்பப்படும் பணமே அவர்களுக்கு கைநிறையக் கிடைக்கும் தொகையாகும்

இங்கு அடிக்கடி வந்து நினைவைகளை ஆராய்ந்து விதப்பனை பெருக்கத்திற்கு ஆவன செய்துவிட்டும் போகிறார்கள். இடையிடையே முற்போக்கு கலை இலக்கியத்தேவைகள் பற்றியும் பேசிச் செல்கிறார்கள். இங்கு எழுப்பப்படும் குரல் அங்குவரை கேட்கிறது பேரலும்! அவர்களுக்கு இன்று இவங்கை எழுந்தாளர்கள் மீது பாசம் ஏற்பட்டுள்ளதாம்!

சிலர் வினை போகிறார்கள்! பலர் வினை போகப் போட்டிபோகிறார்கள்!

ஐயோ - இலக்கிய விபாபாரமே!

● 'கலை இலக்கியங்களுக்குக் கருவியம் என்ற ஒன்று அவசியமில்லை...

கலை இலக்கியங்கள் மக்களுக்கு விளக்கக்கூடியதாகப் படைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அவசியமுமில்லை...'

இப்படியும்... ஓர் இலக்கியக் குரல்!

'...அச்சா ...சோக்கல்லோ...'

★

மாற்றும்

வானுயர்ந்த பனைகள்
வளைந்தாடும் தெற்குகள்
கோடைச் சோளக் புழுதிகள்
குறுக்காய் கட்டிய மதில்கள்
வாசல் திமிர்ந்த கோவில்கள்
வர்ணம் மின்னும் வீடுகள்
அந்தத் தீவின் கோலங்கள்...!
ஓ... அந்தத் தீவின் கோலங்கள்!

விடியும் வரை திருவிழா
விண்ணிடய வானம்
கோடைவிடி மேளம்
கொடிபோல ஆட்டம்
கோவடி சின்னமேளம்
தடித்த கரை வேட்டி
தாளமிடும் பெரியவர்கள்
முட்டி நிறைந்த கன்னு
முழுக்கக் குடித்த வயிறுகள்
மடலையை இறுக்கக் கட்டி
பாதகஞ் செய்பவர்கள்
குடிதண்ணீர்ச் சினந்தறை
கூடுகட்டி வைப்பவர்கள்
ஓ... அந்தத் தீவின் கோலங்கள்.....

யள்ளிப் பருவத்திலே
பலதமே பார்த்துத்
துள்ளித் திரிந்த
துடிப்புகள் எல்லாம்
மெல்ல வந்து
மேளியை உடையகிறது
மென்று விழுக்கி
மெதுவாக நிமிர்ந்தால்
நகரத்துப் படிப்பில்
நானாறு விஷயம் தெரிகிறது

அரசியல் பேசியதும்
அகன்ற கார்ப் பவனிகளும்
ஹோட்டல் குடியிருப்பும்
10

குடித்து வெறித்ததுவும்
கும்மாளம் அடித்த கதை
கனமாகவந்து
கனவாகப் போகிறது

எழுந்த என்முன்னூல்
எழுபத்தொன்று வருகிறது
ஏப்ரல் மாதம் !
வானொலி வாச்த்தைகளில்
பத்திரிகைப் படைப்புகளில் - அது
"பயங்கரமாய்" தெரிகிறது,
விடிவை நோக்கி
வெளிக்கிட்ட கூட்டமாம்
அவசரப் பட்டத்தினால்
அவலப்படுகிறதாம்,
அவனிகள் எல்லாம்
அடிமனதைத் தொடுகின்றன,

இந்த நாட்டின்
இளைய தலைமுறை
ஏனிட்படி எழுந்தது?
எண்ணிய மனது
எங்கெல்லாமோ ஓடியது.

வாய்க்கால் சமைக்குமுன்பே
வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சியதால்
வந்தவினை விளைத்தது,
சரியாக வாய்க்கால்
சமைக்கும் பணி
சனத்துக்குக் தெரியவேண்டும்
வேளைவரும் போது
வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சவேண்டும்,

வழியிலுள்ள
கருக்குக் கற்றானைகள்
முருக்க முத்தல்கள்
குருக்குத்தி வசழைகள்
கோணற் புளிவடிகள்
வெளவால்கள்
வசடிமும் கொக்குகள்
கூழக் கடல்கள்

குட்டும் வல்லுறுகள்
எல்லாமே எந்தன்
கண்ணுக்குக் தெரிகின்றன.

வரண்ட பிரதேச
வரம்புகளுக்கிடையே
வளரும் வரகுகள்
அகன்ற வாய்க்கால் செழிப்பில்
ஆடி அசையும் நெற்பயிர்கள்
கம்பிய மலைச்சரிவில்
குருத்தாய் சிரிப்பவை
தட்டை மலைச் சரிவில்
தளைக்கும் தப்பர்
ஈழமெங்கும்
இனிதாய் எழும்பயிர்கள்
எல்லாமே இளைந்து
நாளை இந்நாட்டிற்கு
நன்றாய் வாழ்வளிக்கும்!

சக்தி!

வண்டியல் மரட்டினைம், போகல் - மண்ணில்
வருந்தும் மனிதர் தினம்
கண்டிமும் கஷ்டமெல்லாம் - எத்தன்
கண்களில் தெரியுதடி.

உண்டியல் சாமியைப் போல் - ஊரில்
உருளும் உலுத்தனைப் போல்
அண்டிக் கெடுக்கவில்லை - யாரிடமும்
அடித்துப் பறிக்கவில்லை,

கொண்ட கொள்கையினால் - தினம்
கொடுமையைச் சாடியதால்
கண்ட பலன்கள் இல்லை - சிவர்
கட்டியம் சொல்லுரார்.

பண்டு தொட்டு வந்த - உயர்
பலிசுப் பரம்பரையாம்
நாண்டு கொண்டு நின்று - நானும்
நாசம் [செங்கிதேனும்.

அண்டை அயலினுள்ளோர் - அங்கு
ஆச்சியிடம் சொன்னார்
பண்டைப் பெருமையெல்லாம் - என்னும்
பாழாய்ப் போகிறதாம்,

நேரம் ஒருநாள் வரும் - நாம்
நினைத்தவையே நடக்கும்
சாரமிகலா வாழ்வு ஒழிந்து
சக்தியிக்கு பிறக்கும்!

- 1976

மேத்தாவுக்கு....!

கண்ணில் தன் காற்சிறக்பைக்
கழற்றினான்
நீங்கள் 'செல்பதிகாரத்தை'
படித்தீர்கள்.
என் மனைவி கைவளையக்களைக்
கழற்றினான்.
நீங்கள் 'கண்ணீர்ப்பூக்களை'
படிக்கிறீர்கள்.

- மு. மேத்தா

அவர் மனைவி வளையக்களைத்
திருப்பிக் கேட்டான்.
நீங்கள் 'சோழநிலா'வைப்
படிக்கிறீர்கள்!

நந்தினி சேவியர்

சனக் கலாசாரப் புரட்சி... ?

— இளவல்

சனத்தில் 1966ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டு சில வகுடங்கள் நடைபெற்ற கலாசாரப்புரட்சி இன்றைய சன ஆட்சியீடத் தலைவர்களால் காரசாரமாக விமரிசிக்கப்படுகிறது. கலாசாரப் புரட்சியினைச் சேழிவானது என்று இன்றைய சனத்தலைவர்கள் வர்ணித்துள்ளார்கள். அப்புரட்சிக்குத் தலைமை கொடுத்ததன் மூலம் பாரதூரமான தவறுகளைத் தலைவர் மாஓ செய்துவிட்டார் என இன்றைய தலைவர்கள் பகிரங்கமாகக் குற்றஞ்சாட்டியுள்ளார்கள்.

கலாசாரப் புரட்சியினை முன்னின்று நடாத்திய இளந்தலைவர்களும், அவர்களது ஆதரவாளர்கள் பலரும் இன்று சிறையிடப்பட்டு, சதிக்குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு வழக்குவிசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சிறையிடப்பட்டிருப்பவர்களில் தலைவர் மாஓவின் மனைவி சியாங்கிங், மாஓவின் மருமகன் யாவோ வென்-யுவான், மாஓவின் செயலாளர் சென்பேசுட்டோ, சாங்கிங்-சியாவோ மாஓவின் மற்றொரு மருமகன் வான்ஹூங் - வென் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க தலைவர்களாவர்.

அன்று கலாசாரப்புரட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது உலகெங்குமுள்ள முற்போக்காளர்கள் அதனை மகத்தான பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரப்புரட்சியென்று வர்ணித்தனர்.

“கிரெய்லின் செவ்வொளி அனைத்து விட்டது. திபென்-அன்-மென் சதுக்கத்தின் சிவம்புவிளக்கு மென்மேலும் சிவப்பாகவும், பிரகாசமாகவும் துலங்குகிறது” என்று கூறினர்.

கலாசாரப் புரட்சியானது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகார நிலைப்பாட்டின் சீழ்வர்க்கப் போராட்டத்தை எவ்விதக் நடாத்துவதென்பதற்கு ஒரு முன்னுதாரணம் எனப்பட்டது.

இது சீனா நிறம் மாறாமல் இருப்பதற்கும், முதலாளித்துவப் பாதையில் செல்லாமல் இருப்பதற்கும், உலகப் புரட்சியின் தளமாகச் சீனாவை வைத்திருப்பதற்கும், பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தைக் காப்பாற்றி யலப்படுத்தி வைத்திருப்பதற்கும் எடுக்கப்பட்ட ஒரு முயற்சி எனப்பட்டது. பேராசையற்ற, தன்மைமற்ற அதிகார

வேட்கையற்ற தற்புகழ்ச்சியற்ற ஒரு புதிய சோஷலிச மனிதனை உருவாக்குவதற்கு கலாசாரப்புரட்சி எத்தனித்திருந்தது எனப்பட்டது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் அடித்தள கிராமம் தொட்டு ஆட்சி - அதிகாரபீடம் வரை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன பழைய நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ சித்தாந்தத்தையும் பழக்க வழக்கங்களையும், கலாசாரத்தையும் வேரோடு பிடுங்க முயற்சிக்கும் ஒரு புரட்சியென்றும், அது உலகம் என்றும் கண்டிராத அறிவுக் கொந்தளிப்பென்றும் கணிக்கப்பட்டது.

ஆட்சி-அதிகாரபீடம், பொருளாதாரம், தொழில் நுட்பம், கல்வி, பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படம், மதபீடம், பாடசாலை, கலை இலக்கியம், அழகு சாதனங்கள், உடைகள், சிகையணங்காசம், வீதிப்பெயர்கள் ஆகிய சகல விடயங்களிலும்

விமர்சனங்கள் எழுந்தன. மாற்றங்கள் திகழ்ந்தன.

இந்தப் புரட்சிக் காலகட்டத்திலேயே ஐயுறுபதி விபு-சௌ-சி, டெம்சிபாவோபெக் ஆகியோர் மீதும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. அவர்கள் பதவிகளிலிருந்தும் அந்தஸ்துக்களிலிருந்தும், தூக்கி வீசப்பட்டார்கள்.

தலைவர் மாடு வினா தலைமை தாங்கப் பட்ட சேனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 9-வது தேர்தல்களாகிரெவில் 1969 ஏப்ரல் 1ம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஏப்ரல் 14ம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் விபு-சௌ-சி, தேசத் துரோகி, கருங்காவி, முதலாளித்தவப் பாதையாளன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

அன்று இவருடன் சேர்ந்து தூக்கி வீசப்பட்ட டெம்சிபாவோ பெக், பின்புகு, என். காயின் வரவனைப் பின் மூலம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டவராக கட்சிக்குள் மீண்டும் வளர்ச்சியடைந்தார்.

பிரதமர் கு. என். லாயின் மறைவுக்குப் பின் 1975 ஏப்ரல் 5ம் திகதி சம்பவங்களின் மூலம் எதிர்ப்புரட்சியொன்று தனது உருவக் கட்டியது. இக்கட்டத்தில் தலைவர் மாடு உடல்நலக் குறைவாக இருந்துக்கூட தனது படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, டெம்சிபாவோ பெக்கு ஒரு எதிர்ப்புரட்சி வாதியென்று கண்டித்த. அவரைச் சகல பதவிகளிலிருந்தும் இரண்டாவது முறையாக நீக்கக் செய்வீந்தார்.

ஆனால் நிறுதிக்காலத்தில் தலைவர் மாடு உடல்நலம் குன்றி, செயற்பட முடியாதவராகி, தனது அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் பிரயோகிக்க முடியாதவராகி 1976 செப்டம்பரில் காலமானார். அவரது மரணம் எதிர்ப்புரட்சி மீண்டும் தலைதாக்குவதற்கு வசதியளித்தது.

அதிகாரத்துக்கு வந்த ஹுவாஹுவா பெக்கிற்குப் பின்னால் டெம்சிபாவோபெக் மிகவேகமாக முன்னுக்கு வந்தார். இன்று ஹுவாஹுவா பெக்கையும் அழுக்கி விட்டு தனது முழு ஆளுகையின்கீழ் ஆட்சிபீடத்தை ஆட்டுவிக்கும் நாயகனாக டெம்சிபாவோபெக் எழுந்து நிற்கின்றார்.

இந்த நிலையிலேயே கலாச்சாரப் புரட்சியின் முன்னின்று நடாத்திய, மாடுவின் ச

ட்டைகளை முன்னின்று செயற்படுத்திய இனத்தலைவர்கள் மீது சதிக்குற்றச் சாட்டுக்கள் கமத்தப்பட்டு விசாரணை நடைபெறுகின்றது. இந்த நிலையில், இன்றைய சீனாவின் நிலைமையிணைநாம் உற்றுப் பார்க்க வேண்டும்.

தலைவர் மாடுவின் "வர்க்கப்போராட்டத்தை கறவாதீர்கள்" "அரசியலுக்கு முதலிடம் கொடுங்கள்" போன்ற கலோகங்கள் மாற்றப்பட்டு, டெம்சிபாவோ பெக்கின் "பூனை வெள்ளையாயிருந்தாலென்ன - கறுப்பாயிருந்தாலென்ன - அது எலியைப் பிடித்தால் போதும் தானே, அஞ்சல்தமக்கென்ன" என்பது போன்ற கலோகங்கள் அகிடு இடம் பிடித்துள்ளன.

மாடுவின் கலை கொக்கைகளும் மிகவேகமாக கைவிடப்பட்டு வருகின்றன.

அமெரிக்க சகாதிபத்தியத்துடன் கூடிக்குலாவல் நடைபெறுகின்றது.

துரோகி என வர்ணிக்கப்பட்ட விபு-சௌசி நாமம் முன்னணிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அவர் மாடுபெரும் மாக்னிஸ்ட் வெளினிஸ்ட் என்று புசுழப்பட்டு நினைவுகளைக் கட்டக்களும், மலர்வெளியீடுகளும் நடாத்தப்பட்டு, கட்சி அந்தஸ்தும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த காலங்களில் மாடுபெரும் தவறுகள் இழைக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அவற்றுக்கு மாடுசேதுங்கே பொறுப்பென்றும் கூறி, ம. த. இழிவுபடுத்தப்படுகிறார்.

கலாச்சாரப் புரட்சியின் மூலம் முன்னணிக்கு வந்த சூனைஞர்கள், சதிகாரர், தினர்ச்சிக்காரர், தகுதியற்றவர்கள் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு சகல பதவிகள் அந்தஸ்துகளிலிருந்தும் கவிழ்க்கப்படுகின்றனர்.

மாடுவின் உருவப்படங்கள், சிந்தனை வரகங்கள் பொது இடங்களிலிருந்து அகற்றப்படுகின்றன.

கல்வி, கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் தொங்காட்சி, வானொலி, மதமீடம், வெளியுறவு, வர்த்தகம் - பொருளாதாரம் - விவசாயம், நன்சொடை உட்பட சகல விடயங்களிலும் முன்பிருந்த முறைகள் மாற்றப்பட்டு சேழிவான நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் சரிவரக் கண்கொடுத்துப் பார்க்கும் போது அன்றைய

மா ஓ - மனைவியை விடுதலை செய்யக்கோரி கொழும்பில் ஆர்ப்பாட்டம்!

சினத் தூதரகம் தாக்கப்பட்டது!

மா ஓ ஆதரவாளர்களால் ஜனவரி 7-ம் திகதி புதன் மாலை (7-1-1981) கொழும்பில் உள்ள சினத் தூதரகம் தாக்கப்பட்டது.

“மா ஓவின் மனைவி சியாங்கிங்கை விடுதலை செய்”, “டெங்கியாவோபென் ஒழிக்”, “பாட்டாளி வர்க்க களாசாரப் புரட்சி வாழ்க” “மா ஓ சேதுவ் சித்தளை வாழ்க” என்பன போன்ற கோஷங்களை எழுப்புவதற்காக கலாசார அட்டைகளை உயர்த்திப் பிடித்தவாறும் நூற்றுக்கணக்கான வாசிப்பர்கள் கொழும்பிலுள்ள சினத் தூதரகம் முன்னால் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர் தூதரகத்திற்குள் பிரவேசிக்க முயற்சிக்கையில் தூதரக இரும்புக் கேற்றக்குள் தூதரக அதிகாரிகளால் பூட்டப்பட்டு விட்டனவாம்.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர் கலாசார அட்டைகளைத் தூதரகத்துக்குள் வீசி எறிந்ததுடன், கங்கனால் தூதரகத்தைத் தாக்கியுள்ளனர். இது

மூல் தூதரக ஜன்னல்கள், கண்ணாடிகள் மிக்விசிறிகள் சேதமடைந்ததாகத் தெரிகின்றது. தூதரகச்சுவரில் பொருத்தப்பட்டிருந்த புகைப்பட விளம்பர பலகையும் தொடுக்கப்பட்டதாம்.

தூதரக அதிகாரிகளின் ரெலிபோவ் செய் திபறித்து பொலிசார் ஸ்தலத்துக்கு விரைந்ததும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர் அங்கிருந்து போய் விட்டனவாம்.

இது சம்பந்தமாக சந்தேகத்திக் பெரிக்குவர் கைது செய்யப்பட்ட சாரணை நடைபெறுவதாகத் தெரியவருகிறது.

இன்றைய சின ஆட்சிபீடத் தலைமையை நிராகரிக்கும் மா ஓ சார்பு இசங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினரே இந் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கலாமெனத் தெரியவருகிறது.

— ஆதாரம் : பத்திரிகைச் செய்திகள்

அடுத்த இதழில் . . .

‘ வெண்மணி நீனைவா

கே. டானியல் எழுதுகிறார்!

1968-ல் தஞ்சாவூர் - கீழவெண்மணிக் கிராமத்தில் கூலி விவசாய-ஒடுக்கப்பட்ட 44 உயிர்கள் ஒரே குடிசைக்குள் சுட்டொரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தைப் புகைப்படங்களுடன் இக்கட்டுரை சித்தரிக்கும்.

'சி. எல். எஸ்.' கருத்தரங்கு

சென்னை சி. எல். எஸ். நண்பர் வட்டத்தினர் ஜனவரி 17, 18-ம், திகதிகளில் பன்வீரண்டாவது எழுத்தாளர் - வாசகர் கருத்தரங்கினைச் சிறப்புற நடாத்தினர். தற்கால தமிழ் இலக்கியத்தில் வறுமையும், சாதியமும் என்னும் போருளில் நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள், இந்திய பிறகொழி இலக்கியங்கள், நாவல்கள் அன்றும் இன்றும், 'பஞ்சமா' நாவல் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அமர்வாக நடைபெற்றன.

யாழ். பக்கலக்கழகப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி சிறப்புரையாற்றிக் கருத்தரங்கை தொடக்கி வைத்ததோடு 'பஞ்சமா' நாவல் அமர்வுக்கும் தலைமை வகித்துச் சிறப்பித்தார் கே. டானியல். வி. ரி. இளங்கோவன், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோரும் கட்டுரை சமர்ப்பித்து உரை நிகழ்த்தினர்.

சிதம்பர ரகுநாதன், விஜயபாஸ்கரன் சி. சு. செல்வப்பா, சோ. சிவபாதசுந்தரம் கண. முத்தையா, பேராசிரியர் சஞ்சீவி, தி. க. சிவசங்கரன், அசோகமித்திரன், டி. பாக் சிவமுத்து, டாக்டர் தயாளந்தன் பிரான்சிஸ் கோமல் சுவாமிநாதன், சரஸ்வதி ராமநாதராஜம் கிருஷ்ணன், சேதுமதி மணியன், நீலபத்மநாயகன் ஆ. மாதவன், மலர்மன்னன், செந்தில்நாதன், அக்கினிபுத்திரன், பாப்பிரீயா, ரவீந்திரநாஸ், பக. கௌதமன் ஆகியோருட்பட பல எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ரசிகர்களும் பெருமளவில் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

இக் கருத்தரங்குத் தொடரிக் வருடந்தோறும் சமர்ப்பிக்கப்படும் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக சி. எல். எஸ். வெளியீட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சினக் கலாசாரப் புரட்சி...

கலாசாரப் புரட்சியேற்படுத்திய தாக்கம் எமக்கு நன்கு புலனாகும். அது மகத்தான பாண்டாளிவர்க்க கலாசாரப் புரட்சிதான் என்பது தெளிவாகும்.

தலைவர் மாடுவின் கொள்கைகளை சாவரச் செயற்படுத்தியவர்களே இன்று சிறையிடப்பட்டிருள்ளாரிகளென்பதும், எதிர்ப்புரட்சிவாதிகளும் முதலாளித்துவப்பாதையாளர்களும் இன்று அங்கு ஆட்சி அதிகாரப் பீடத்திலுள்ளாரிகள் என்பதும் தெளிவாகும்.

கலாசாரப் புரட்சியினைத் தொடர்ந்து நடாத்த முற்பட்ட மாக்கிஸ்ட் - செனிஸ்ட் ருக் - மா ஓவழி சென்றவர்கள் மீதே இன்று அங்கு பழிவாங்கு படலம் ஆரம்பமாகியுள்ளது.

பின்போக்காளர்களும், பழைய நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளித்துவப் பாதையாளர்களும், எதிர்ப்புரட்சியாளர்களும் சோடித்து

நடாத்தும் வழக்கு விசாரணையின் போது, நீதிமன்றக் கூண்டிலிருந்து நீதிபதிகளையும் எதிர்ப்புரட்சிவாதிகளையும் கண்டித்ததோடு கலாசாரப் புரட்சியின் போது இவ்வகைகளைக்கான செங்காலர்கள் கோஷித்த புரட்சிச் சினைக்களையும் கோஷித்த சிவாங்கிங்கின் நெஞ்சரழக, வீரமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

"ஒரு கலாசாரப் புரட்சி போதுமானதல்ல" என்று மா ஓ கூறியதற்கிணங்க, கலாசாரப் புரட்சியினைத் தொடர்ந்து நடாத்த முடியாமற் போனமையும், மா-ஓ இறுதிக் காலத்தில் உடல் நலக் குன்றி, செயற்பட முடியாதவராகி காலமாகியமையும், எதிர்ப்புரட்சிவாதிகளின் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியுமே இன்று அங்கு மாக்கிஸ்ட்ருக்கைச் சாகடிக்கின்றது.

சில நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் (புரட்சிவாத) கட்சிகள் (அமெரிக்கா, இலங்கை உட்பட) தலைவர் மா ஓ - ஸவ ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே வேளை இன்றைய சினூவின் போக்கினை நிராகரித்துள்ளதையும் கவனத்துக்குரியதாகும்!

அரசியலும் இலக்கியமும் பிரிக்க முடியாதவை...!

— யாசீர் அராஃபத் பேட்டி

'...புரட்சிக்காரர்களின் முகம் எல்லோரும் கைமாற்றிக் கொண்டிருக்கிற பாகிஸ்தானோட்கூட மக்கள் அவர்களை மிக வேகமாக அடையாளம் கண்டு கொள்ளின்றனர் அந்த பொழுது புரட்சியின் எதிரிகள் தங்களுடைய விகாரப் படுத்தும் கைங்கரியத்தையும் விடாம்பிடியாத தொடர்கின்றனர்.

எதிர்ப் புரட்சிக்காரர்களின் திரை, அச்சக் கூட்டி, ஊதிப்புகம், பத்திரிகை, ரேடியோ டெலிவிஷன் ஆகிய அனைத்தும் மக்களுடைய வலும் அயர்களுடைய முகங்களையும் ஓட்டி மின்சாரம் பாயும் முள் வேலியைப் போடுவ தில் மிகக் கவனமாக செயல்படுகின்றன. புரட்சி யின் எதிரிகள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட பாதை. இது புரட்சியைக் கொச்சைப் படுத்த வும் புரட்சிக்காரர்களின் தோற்றத்தை விகாரப்படுத்தவும் அவர்கள் பல்வேறு காட்டுமிராண்டி முறைகளை கையாளுகின்றனர்.

புரட்சியை அதனுடைய மனிதாபிமானத்திலிருந்து, அழிவிலிருந்து, மென்மைபான உணர்வுகளிலிருந்து, கவிதையிலிருந்து, கதையிலிருந்து தனிமைப்படுத்த அவர்கள் முயற்சி கின்றனர். புரட்சித்தலைவர்கள் கவிதை, இசை அழகிய சித்தன்கள் ஆகியவற்றின் எதிரிகள் என்று அவர்கள் முழுமுச்சுடன் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். ஆனால் புரட்சியின் கதாநாயகர்கள் எப்போதும் கவிதைகளுடன் ஒன்றி யே இருந்தனர். அவர்கள் மசியின் இதமான மனத்துடன் அச்சடிப்பின் காதல்முத்திரை பதிந்த காசித்தட்டிலும் இரண்டறக் கலந்தே இருந்தனர்.

1905ல் ஜார் மன்னரின் ஆட்சிக்கூடம் புரட்சியின் மீது அடக்கு முறையைத் தொடர்ந்து ஏவியது. கனமிக்க பொறுப்புகளை தனது தோள்களில் சுமக்க நேரிட்ட அந்த விநாடிகளில்கூட புஷ்கின் படைப்புகளையும்

படிப்பதற்கான நேரத்தை கெளன் பெற்றிருந்தார். ரஷ்ய இலக்கியத்தில் பண்டைய கதைகள் அனைத்தையும் படிக்க அவர் காலத் எடுத்துக் கொண்டார்.

லெனினினுடைய கையொப்பத்திற்காக மத்தியக்கமிட்டி உறுப்பினர்கள் லெனியே காதலக் கெண்டிருக்கின்றனர். 'தாயின்' கையெழுத்துப் பிரதியுடன் வந்த மாக்கிம் கார்த்தி அதை அவரிடம் படித்தக்காட்டி லெனின் கவனமாகச் செவியாக்கினார். கார்த்தி படித்து முடிக்கிறார். நெடுநேரம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்த பிறகு லெனின் கேட்கிறார்!

பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தலைவர் யாசீர் அராஃபுத்தைப் பேட்டி கண்டு சுவைபட எழுதியவர் மு-இன்-பசீசு என்பவர். இவர் பாலஸ்தீன புரட்சிக் கவிஞர்; நாடக ஆசிரியர். பேட்டியின் ஒரு சிறுபகுதி மட்டுமே இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றி: 'விடியல்' - தமிழ்நாடு

"கதாநாயகனை பாவெலை நீங்கள் எதற்காகப் பிரச்சாரிகாக மாற்றினீர்கள்? பொதுமக்களுடைய அணியிலிருந்து பிராந்திசை அந்தப் புரட்சிக்காரனைச் சரிவர மனித உணர்வுகளுடன் தான் நீங்கள் அறி முகப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் என நான் நட்பு வலலை. உன் அவன திருமனம் செய்து யகாளளவல்லலை? இல்லை, புரட்சியில் திசைய மாகப் பிரச்சாரியம் இல்லை.

புரட்சி வாகை குடியபோது கெளன் தனது உத்தியோகபூர்வ வேலைகளுக்கிடையே யும் புரட்சியின் கவிஞரை மயக்கெடுக்க யிட்டம் அவர் தனது கவிதைகளை என் புரட்சி (தொடர்ச்சி கற்றுக்கொள்)

மத்தியானத்திற்கு சற்றுப் பின்பாக . . .

சகாயபுத்திரன்

நீண்ட சந்தையின் முன்னே ஆஸ்பத்திரி வீதிக்கும் கஸ்தூரியார் வீதிக்கும் குறுக்காக அந்த ஞாபக இவன் தரிசனம் கொண்டான்.

ஸர்ரிபோ போடும் இதமான ஆங்கெப் பாடலை எதிர் கொண்டு அவன் இவனைத் தேன்றக்கு அழைத்தான்.

“எப்பிடிச் சுகம்...? கண்டு களனாக... தொழர்கள் எல்லாரும் சுகமா?”

சரமாரியான கேள்விக்கு விடை கூறு முன் கேள்விகள், கேள்விகள் உரிமை நீண்ட த பரிவு... ஆர்வம்...

பொனி 'எம்' பாடல் ஒன்று ஸ்பீக்கர் போக்கில் ஸர்ரிபோவாக இளைந்தது

“எவன் சுயநலத்தோடு எங்களை விட்டு விடினாலும்... கவலையிலினை... எங்கைடை கொள்ளுகதான்... சரி... ரஷ்யா... பிழைச் சிட்டுது எண்டதற்காக எல்லாததையும்., விட்டிட்டா இருந்தம்...” உற்சாகத்தோடு அவன் பேசினான்.

கறுப்புப் பிரேம் போட்ட கன்னாடி சிவன் பிரேமாக மாறியிருந்தது. முன்னைய விட சற்று மெலிந்தது போல்... கண்களின் திச்சையம் முன் போலவே...

கமரச் பத்து பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கீழ் முன் எங்கோ ஏதோ ஒரு பசிரக்கச் சொற்பொழிவினோ அல்லது ஊர்வலத்தினோ இந்த இவன் அவனைச் சந்தித்ததாக ஞாபகம். அன்றும் இன்றும் மாஜாமல் ஒரே தோற்றத்தினாலும்...

கசரத்தின் தரிசனம் விடைத்த அக்க பகழய நாட்கள் இவன் சிறகி கட்டிய ச.

காரியர்சயத்தின் மேல் மாடியில்... முனிஸ்வரன் வீதி புத்தகக்கடை... காந்தி கிபயித்... இருநெல்வேலிச் சந்தியின் கோவில் முகப்புக் கொட்டிலில்... நீலின் எதிர்ப்புற தகரக் கொட்டகைத் தேனீர்க் கடையில்...

எத்தனை நடவைகள்... எத்தனை தேனீர்கள்... ஒவ்வொரு நடவையிலும் சோர்வுத் தாத உற்சாகமே புதிது புதிதாகப் பிரசவம் கொண்டது.

நம்பிக்கையோடு... விவாசமாகப் பழகிய சில தன்னலவாதிகளின் துரோக நடவடிக்கைச் சோர்வுகளுக்கு இந்த இவனது போன்ற பரிவுகள் உயிர்ப்புக்களாகின...

“இனிநொச்சியிலும்... உம்மையும் சிவமாக் கணையும்... கொச்சுப்பிலை வைச்ச அந்த இரவு உவன் முடிக்கொண்டு படுத்திருக்கையி்கையே எனக்குச் சந்தேகம்... உவன் மாறுவன் என்று...”

உறுதியோடு கைவிரலை நீட்டிப் பவத்துச் சொன்னான்... அவன்.

இவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. “எவன் கொள்கையை விட்டிட்டு... வசதிகளைப் பார்க்கத் துவங்கினானே... அவன் எங்கெனாடை இருக்க சலாது... உதுகான் முந்தியும் நடந்தது... அதை விடும்...”

இடை வெட்டி முத்தாய்ப்பு வைத்த இவன் சற்றுநேர மெளனத்தை விழுங்கி., கொடுப்புக்குள் சிரித்தபடி... அவனைப்பார்த்தான்.

கன்னாடிக்குள்ளால் அவனை ஏறிட்டவன் சிரிப்பின் ஏர்த்தம் என்ன வெணக் கண்டு... தானும் மெல்லச் சிரித்தான்.

“என்னை விசயம் பற்றிக் கேட்கத்தானே நினைக்கிறீர். இனியும் காலை கடத்தத்தகு சரியிலை என்முதான் எக்லாகும் சொல்லுகினம்...”

ஒர் இரவு முஸ்ஸுவரன் வீதியின் புத்தகக் கடைப் பின்புறத்தில் ஐந்தாறு புத்தகக்கட்டுக்களை தலையணையாக்கி மெல்லிய கடநாசிப் பேப்பரைப் பாயாக்கி; பறக்கும் நுளம்பை கிரெட் புகையால் வீரட்ட எத்தளித்து உடல் சரிந்த நேரத்தில் கதை யோடு கதையாக இந்த விசயத்தை அவன் இவனுக்கு உடைத்தான்...

ஒரு கணம் இவனால் அதனை நம்ப முடியாதிருந்தது.

“காந்தன் உண்மையாய்தான் சொல்லுறீரோ...?”

கேள்வியிலேயே சந்தேகம் ஊடாடியது

“நிச்சயம் அது... என்னுடைய பஸ்கிலை ஒன்றாக வரந்து... நானே நேரிலை கேட்டுப் போட்டன்... என்னைப் பொறுத்தவரையிலை எனக்கு விருப்பம்., நான் ஆருக்கும் பயப்பிடவில்லை...”

இரவின் மெல்லிய குளிரின் இதக்கில் இவன் சரிந்து கிடந்து சற்றுச் சூடாகப்பேசினான்.

இதற்கு முன் அவர்கள் இருவரும் இப்படியான பேச்சுக்களைப் பேசியதில்லை.

அரசியல் பற்றியும், இலக்கியம் பற்றியும் நிறைய நிறைய பேசியிருக்கிறார்கள்...

ஊர்வலத்தில் கோசமிட்டிருக்கிறார்கள்...

நோட்டீஸ் விநியோகித்திருக்கிறார்கள்.

போஸ்டர் ஒட்டியிருக்கிறார்கள்.

இப்படியான விசயங்களைப் பற்றிக் கதைப்பது ஏதோ தகாதது என்ற நோக்கில்லாது... இதுபற்றிய அவரது அவசியமற்ற சந்தர்ப்பங்களே. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது ஏற்பட்டிருந்தது

ரொமமுமற்ற... நகரமுமற்ற இரண்டும் கெட்டான் பிரதேசத்தின் பலசரக்குக்கடை

யொன்றின் வீதப்பையாளனாக அல்லாடிய இவனுக்கு கடந்து போய் விட்ட இருபத்தெட்டு முப்பது வருடவாழ்க்கையின் இடர் பாடுகள்... களைவதற்குரியன என்ற விருப்பு ஏற்பட்டபோதே தத்தனத்தின் நெறிப்படுத்தலுக்குரிய இயக்க மொன்றில் ஐக்கியமாகினான்..

தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் சான்றிதழ்களும், பரீட்சைப் பெறு பெறுகளும் வறுமைக்கும் பகிக்கும் விடையளிக்கவில்லை... முடிவு அவனுக்கு தேவையாக இருந்தது இதன் தேடுதலில் யூனைந்து நிற்கும் போது ஏற்படும் சந்திப்புகள் அதுபற்றிய கதைகளிலேயும் செயல்களிலேயுமே கழிந்தன

ஒகஸ்ட் எழுபத்தேழின் பரபரப்பான அந்த நாட்களில் வளாகத்தில் சிங்கள மாணவர்களைத் தென்னிலகைக்கூறுப்பும் ஊர்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கைகளில் இவனுக்கு விசயமாம் நிச்சயமாக இருப்பதாக அறிந்தான்

அதுபற்றிய விபரம் கேட்கப்படாமலேயே அடிபட்டுப் போய் விட்டது.

அகதிகள் முகாமில் ஒரு பகல் போது பரபரப்பான மையலில் லோகசை முழங்கால்வரை மடித்து விட்டு மிக உற்சாகமாக ஈடுபட்டு நின்ற அந்த வேளையில் கூட... ஈரோ 'இவனுக்கு வரப்போகும் மனைவி கொடுத்து வைத்தவன்' என்று கூறிய வாரி உதைகளின் பின்னணியிலே தான் அந்த விசயத்தை இவன் நினைவு கூர்ந்தான்.

பஸ்கில் வரும் போது அது பற்றிக் கேட்க எத்தனித்தும் விசயங்கள் வேறு குறுக்கிட்டு விடக்கிப் போனதின் பின் அந்த இரவில் அவனே இவனுக்கு விசயத்தை மெல்ல ஒதுகுக.

“தேவச” எனது முடிவு சரியா... ?

இவன் மெல்லச் சிரித்தான்

“எனக்குச் காந்தன் உம்மடை பிள்ளையைத் தெரியாது... உம்மைப் பொறுத்தவரையில் உமக்கு ஒரு கலியாணத் தேவைய... எத்தனை நாளைக்கு கடைச் சாப்பாடு சாப்

பிடப் போறீர்... அதிலையும் நீர் விரும்பின ஒரு பிள்ளையைச் செய்யிற தெண்ட முறையிலே உமக்குப் பொருத்தமானதாகத்தான் இருக்க முடியும் நினைக்கிறேன்..”

ஒரே கணத்தில் அந்தக் கேள்விக்கு முற்றுப் புள்ளியிட்டு விசயத்தை நிறுத்தினான்.

மில்லில் பல தடவைகள் இரவில், பகலில் இதுபற்றிய கதைகள் ஒரே வசனங்களுடன் மூடித்தனன்துண்டு.

“மூன்றுவகை கோட்பாடு” என்று பிரச்சனைகள் - பிளவுகள் ஏற்பட்டு... அது திராசரிக்கப்பட்ட அடுத்த சந்தர்ப்பங்களில் அவனும் இவனும் சந்தித்த போதிலும் இதுபற்றி மீள எதுவும் பேசவில்லை.

புத்தகக் கடையைச் சுவீகரிக்கும் போராட்ட நாளிலும், ஜீப்பில் ஏறும் போதும்... கோர்ட் வாசலில் பிணைஎடுக்க நின்ற போதும் அதுபற்றிய பேச்சுக்கான தேவை ஏற்படவில்லை.

நெத்தவியாற்றின் சூசலக்கும் நீரில்... சிவமும்... இவனும் ஞானிச்ச ஒரு நாளில்... காந்தனின் ஒரு பிரச்சனை பற்றி இவன் அறிந்தான்... அது கைகவப்பில்லாமல் மெதுவாக முடிவடைந்ததென்று பின்பு அறிந்தான்.

காந்தனைப் புரிந்து கொண்ட இவனுக்குச் சுகாலம் வியப்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்தது.

நேரமற்றுப் பொழுதற்றுத் தொடரும் கதைகள் இடைமுறிக்கப்படுவதும்... செயலில் பரபரப்பு மாறி ஈருவதும் ஏதோ ஒரு அவசரத்திற்கு ஆட்பட்டவனாக காந்தன்மாறி விட்டதும் புலனாகியது.

இரவின் தனிமையில் நெடுநாட்கள் நுளம்பு விரட்டிக் கொண்டிருந்த நிலைமைகள் மாறிப் பல நாட்களாகி விட்டன...

காந்தனின் மாறுதல் நன்மையாக இருக்கவேண்டும் என்று இவன் விருப்பம் கொண்டான்.

ஏதோ ஒரு உரிமைக்கு ஆட்பட்டு தனது முழுத்தன்மைகளிலும் சில மாறுதலுக்குட்பட்டு விட்டமையை இவன் உணர்ந்து கொண்டான். அதில் அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியும் மீந்திருந்தது.

நவீன சந்தையின் மின்சார உபகரணக் கடை மின் விசிறிச் சுழற்சியின் கீழ்... கலகலத்துச் சிரிக்கும் நிறைவுகளில் காந்தனின் எதிர்காலம் பற்றிய கணவுகள் இவன் பரிமாறிக் கொண்டதுண்டு.

அப்போதும் அத்தகைய ஒரு மாறுதல் காந்தனில் ஏற்பட்டதற்ரிய ஆச்சரியம் சகலதையும் மீறித் தலை தூக்கவே செய்யும்...

மாநகர சபை உத்தியோகம்... ஏதிர்கால இலட்சியங்கள்... வாழ்க்கைச் செலவுகள்... இது... சவால்களேதான்... காந்தனை பல தடவைகள் கூறியிருக்கிறான்.

முதுரின் தென்னைமரச் சோலையிலும்... திருவடி நிலையின்... கடற்கரையிலும்... பம்பாய்ப்பிட்டி ரெயில்வே ஸ்டேசன்... பாலை ஆப் படிக்கட்டிலும் இருந்து... இவனுடன் நெருக்கமாகக் கதைத்த அந்த ஒரு நண்பனை இவன் நினைவு கூர்வான்

உத்தியோகம்... வசதி என்று வந்து விட்டால்... உறவு... நட்பு யாவும் போலிதானா...?

“ஜெகதீசா... நீ... சந்தோசமாயிருந்தால் போதும். என்னோடை நடப்பாயிருப்பதால் உன்னுடைய விட்டார் உன்னைக்கோ விப்பதை நான் விரும்பவில்லை...”

ஏதோ ஒரு திகிலிட்ட சடிகத்தில் அவனது நட்புக்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டமையை இவன் நினைவு கூர்ந்தான்.

தேவீரை மெல்ல உறிஞ்சியபடி அவன் இவனை நெடு நேரம் உற்றுப்பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தான். மெளனம்... மெல்லக் கரைய இவன் பேசினான்

“உம்மடை பிள்ளை ஏ. எல். படிக்கிற தெண்டு சொன்னதாக ஞாபகம்... இப்பத்தைய இளவயதும் பிள்ளைகளுக்கூறிய போலி

திறன்கள் அதுகளுக்கு இருக்கவே செய்வும்... உம்முடைய பக்கம் வென்றெடுக்க வேண்டியதுதான் நீர் செய்யக் கூடிய ஒரு வேலை... அதை மூதலினை செய்ய வேணும்..."

காந்தன் மௌனித்தான்: தலை சற்று முன் சிரித்தது.

கண்ணாடிப் பிரேம் மெல்ல கழன்று வர நடுவில் கைவைத்து நகர்த்தி தலையை நிமிர் க்கினான்.

"முதல்லை உம்மை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்... உலகத்தை நீர் உணர் த்தது போல... அவருக்கும் உணர்த்தவேணும் கூட்டுக்குள்ள தலையைக் கொடுத்து விட்டு மேதாரி போல் பேசுவதும்... சடுதியாக சோர்வடைவிறதும் இப்பத்தைய பிள்ளைய வின்றை குணம்..."

காந்தன் மெல்லச் சிரித்தான், தேவாவும் சிரித்தான்:

"உங்களை அனுபவி எண்க்கினை... எனக்குப் பட்டதைச் சொல்லுறன். அவ்வ ளவுதான்"

மீண்டும் அவன் சிரித்தான்:

பொனி "எம்" மின் முடிவுக்குப் "9ன் "சங்கராஜ" வின் விநதையும் தவிர்த்து அமுல் இய குரலில் இவன் முன்கினான்.

"எங்கடை பூரண... ஆதரவு உமக்குண்டு கெதியினை கலியாணச் சாப்பாடு தேவை... முதல்லை கொஞ்சம் காசை மிச்சம் பிடிக்கப் பார்க்க வேணும்..."

"அதுபோத... கேக்க மறந்து போனல் இப்பவும்... கடையினைதானே..."

சடுதியாக அவனைக் கேட்டான் காந்தன் தேவாவின் முகத்தில் ஒரு சோகம் நிழ ளிட்டது.

"இப்பைக் காந்தன்... சம்பளம் கட்டா து... இப்ப நாள் பொலிகண்டியினை குடை

தெரிக்கப் போறது - ஒரு மாநிலிப்-பொழுத கழியுது... கஸ்டந்தான்..."

காந்தன் அவனை ஆச்சரியமாகப் பார்க் தான்.

"என்றை நிலமை... மிகப் மிகப் பெரிசு அப்பகுக்கும் வருத்தம்... தம்பிமாறும்... கஸ்டப்படுகிறார்கள்... அப்பரைப் பாக்கத்தான் இப்ப ஆசைத்திரிக்கு வந்தனான்... அந்த மனிசனை... இந்த வயதிலையும்... காப்பாத்த முடியேக்கலை எண்ணிற வேலைதான்... எனக்கு..."

தேவாவின் குரல் தளதளத்தது. "உடம்பினை வலுவிடுக்கிற வரையும்... உழைப்பன் வாழுவன்... சோரமாட்டன்..."

உறுதியாக அவன் அந்த வார்த்தைகளைக் சற்றினான். அவன் பாரிவை சோக்கேசிட தெறித்தது:

"எனக்கு உத்தியோகம் எடுத்தத்தாற தெண்டாக... தன்னை மகனைக் கலியாணை செய்யச்சொக்லி ஒருநன் கேட்டான். மாட்டொண்டு சோக்லிப் போட்டன்..."

"கலியாணமும் வேலையும் இப்ப வியா பாரமாய்ப் போச்ச..."

பெருமூச்சு விட்டான் காந்தன்.

"உம்மடை தகப்பன்... எந்த வரட்டினை ஜஞ்சமணிக்கு நான போய் பாக்கிறன்..."

"பதின்நாலாம் வரட்டினை பத்தாம் கட்டித் தாடியோடை என்னைப்போல ஒரு மெல்லிய ஆள்... அவருக்கு உம்மைத் தெரியாது. நீர்தான் உம்மை அறிமுகப்படுத்த வேணும்"

"கண்டிப்பாய் போய் பாக்கிறன்... நாளைக்கு நீர் வருவீர்தானே..."

"இக்கலை... தம்பிநான் வருவான்... நாளை நாளை யிண்டைக்குத் துண்டு வெட்டிப்போடு வான்கள்... எண்டு சொக்ளவன்... வருத்தம் மாறவில்லை... என்ன செய்யிறது...? அதை

வினா... நேரம்... என்ன... பஸ் பிடிக்க வேணும்..."

கதாரித்த தேவா காந்தனைப் பரபரத்தான்:

"பஸ்ஸிக்கடம் விடுகிற நேரம்... பஸ்ஸிலை கட்டமாயிருக்கும்... கெதியிலை போனாந்தான் இடம்பிடிக்கலாம்..."

குறிப்பிணர்ந்து எழுந்தான் காந்தன்:

பூபாலகிகம் புத்தகக்கடை மூலையில் வெள்ளைக்ஷணகனும் 'ரை' களும் மூட்டி மெசுதி பஸ்ராண்டை நெருக்குகையில்

"எப்ப மில்லுக்கு வாரீர்...?"

காந்தன் கேட்டான்.

"நேரம் கிடைச்சாக் கண்டிப்பாய் ஒரு நாளைக்கு வருவேன் நிச்சயம்..."

"விவராலையும் செலவத்துரைகளையும் விசாரித்ததாய்ச் சொல்லும்... கோகேஸ்வரனாக்ளிலை வழுக்கு... செவ்வாய்க்கிழமை ஒரு நல்வ நியூஸ் சினி பிழை என்ன... கத்தரும் சொகுவத் துவங்கியிட்டாராம்... தெரியுமே..."

நீகரப்பரங்க் கியூவை நோக்கி நடந்தபடி காந்தன் கேட்டதற்கு...

"உண்மைதானே...!" என்று ஆச்சரிவமாகக் கேட்டபடி யருத்தித்துறைக் கியூ கம்பிக்குள் புகுந்த தேவா புறப்பட்ட பஸ்ஸில் ஓடித் தொற்றினான்.

"கவனம்... கவனம்... என்று... இரண்டு பேர் அவனை இறுகப் பிடித்துக்கொள்ள... காந்தன் கையசைத்தான்.

With the Best Compliments from

**LAFFEEER
TAILORS**

24/1, GRAND BAZAAR,
JAFFNA.

With the Best Compliments from

Abtheen

FASHIONABLE GENTS TAILORS.

No. 5, Grand Bazaar,
JAFFNA.

கலாநிதிக்கு வி - - தான் !

அன்மையில் 'வங்கா கார்டியன்' ஆக்ஷன் சஞ்சிகையில் சமூத் திரன் எழுதிய கட்டுரையின் தாக்கத்தால் பலர் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

கலாநிதி ஒருவர் தமிழ்ச் சஞ்சிகையொன்றில் வைத்துள்ள ஒப்பாரியில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விடயத்துக்கு, அவ்விடயத்தினை எழுப்பும் - சான்றும் - உயிருமாவதுள்ள ஒருவர் தனக்கே உரித்தான நகைச்சுவையுடன் தந்துள்ள பதிலை இங்கே தருகிறோம்.

“சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பல சிறந்த படைப்புகள் உருவானதாகச் சொல்லும் மார்தட்டிகொள்ளினார்கள். அதில் சமூத்திரனும் சேர்த்தி 'கந்தன் கருணை' தான் இவற்றில் மகா காவியமாகப் போற்றப்பட்டதாக ஞாபகம். அந்த மெடைக்குழிப்பில் கையுமில்லை; கதைப்போக்கில் அரசியல் ஆழமில்லை; கல்கியையிப்பட்டுப் பாத தன்மை எங்கேயும் காணப்படவில்லை தர்சியஸ் அதை மெருகிட்டாராம் - இது பித்தனைப் பாணைக்குப் புடமிட்ட கதைகள்” - இவ்வாறு ஒரு கலாநிதி எழுதியிருக்கிறார்.

என். கே. சகுந்தலன் எழுதப்பட்ட கந்தன் கருணை முக்கணதக்கு தாசியஸ் மெருகிட்டவதற்கு முன்பு 'அம்பலத்தாடிகள்' அதற்கு காதலா கூத்துப்பாணியில் மெட்டமைத்து கிராமங்கள் தொறும் அதனை மெட்டயேற்றியுள்ளனர். அதன் உந்துதலுக்குப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கானோர் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமையின் கீழ் அளித்திரட்டவும், சாதி ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஆங்காங்கே ஈடுபட்டதும், அதனுடைய வெடித்துக் கொப்பிய போராட்டங்களும், பண்பாடுகளும் கலாநிதி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியாது தான்! ஏனெனில் அவருக்கு - - -!

‘ஒரு கலைவடிவம் மக்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்படும் போது அதனால் வருவிக்கப்

படும் பாதிப்புகளைக் கொண்டே அதன் சிறப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது’ என்ற சாதாரண உண்மையைத்தானும் கலாநிதியால் உணர முடியவில்லை என்றால் அவருக்கு நிச்சயமாக வி - - தான்!

‘ஒரு விசரர்கள் விடுதி, அதற்குள் ஒரு கலாநிதியும் இடம்பெற்றிருக்கலாம். அந்தக் கலாநிதியைப் பார்த்துப் போக அளரின் பாலிய நண்பன் ஒருவன் வந்தான். உள்ளே வந்த அவன் தனது நண்பன் கலாநிதியை அணுகியபோது, அந்தக் கலாநிதி அழகமான பூச்செடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்க்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது வந்த அவர் பாலிய நண்பனிடம் தான் வளர்த்தும் வந்த பூச்செடிகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசத் தொடங்கினார்! கலாநிதி “நண்பா, இதில் நான் 33 செடிகள் வளர்க்கிறேன். 9 ரோஜாக்கள், 8 சூரியகாந்தி, 6 செவ்வந்தி, இந்த 8 சூரியகாந்திச் செடிகளைத் தவிர ஏனையவைகளுக்கு நொய்ப்பிடித்திருக்கிறது. அவைகளுக்குக் கிருமிநாசினி தெளிக்காவிட்டால் ஒரு வாரத்துக்குள் அவை வாடிச் செத்து விடும். இதோ பார் இந்த 8 சூரியகாந்திச் செடிகளும் நொய்களைத் தாங்கக் கூடியவை இன்று அவைகள் மெட்டுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சரியாக எட்டாவது நாள் அவை மலர்த்துவிடும். வேண்டுமானால் நீ வரும் திகைக்கிழமை அதிகாலை யோடு வந்துபார். அவை அன்று மலர்த்து

விடும்' - என்று பேசி முடித்த போது அந்தப் பாலிய நண்பன் அந்தச் சூரியகாந்திச் செடிகளைப் பார்த்தான். அவைகள் மொட்டுத் தள்ளி நின்றன. ஏனைய செடிகளின் அடிப்பாகக் களைப் பார்த்தான். அவைகளின் அடிப்பாக இலைகள் நோயினால் கருகிப்போயே இருந்தன. இப்படி நுணுக்கமரண கணக்குகளைச் சொல்லும் தனது பாலிய நண்பனுக்கு எப்படி விசராக இருக்க முடியுமென்று அவன் எண்ணிக் கொண்டே கலாநிதியிடம் விடைபெற்றுத் திரும்பிய போது, 'நண்பர, கட்டாயம் நீ வரும் திங்கட்கிழமை வந்து இந்தச் சூரியகாந்திப் பூக்களைப் பார், அதன் அழகை நீ ரசிப்பாய்' என்று மறுபடியும் திங்கட்கிழமை மைய ரூபக முட்டினார்.

வெளியே வந்த நண்பன், விடுதி அறிபரிடம் சென்று நிலைமையைக் கூறி கலாநிதிக்கு விசரி இல்லை என்றும் அவரை விட்டு விடும்படியும் கேட்டுக் கொண்டான்.

"அவர் கூறும் கணக்குகள் பல சரிதான் ஆனாலும் அவருக்கு விசரி தான்" - என்று அதிபர் எவ்வளவோ கூறியும் இதை நண்பனால் ஏற்றக் கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியில் நண்பன், 'நான் அடுத்த திங்கட்கிழமை

வருவேன். அப்போது தாவரவியல் நியதிப்படி அந்தச் சூரியகாந்தி மொட்டுகள் மலர்ந்திருக்கும். அப்போதாவது கலாநிதிக்கு விசரி இல்லை என்று நீங்கள் நம்புங்கள்' - என்று கூறிவிட்டு வெளியேறியபோது ஒரு செங்கட்டித்துண்டு அவன் தலையில் வந்து மோதியது. திரேக்குற்றவன் அடிபட்ட இடத்தைக் கைகளால் முடியபோது அவன் கைகளை இரத்தத்தால் நனைத்தன.

'நண்பர திங்கட்கிழமை காலை மறந்து விடாது வந்துவிடு' என்று கூறிக் கொண்டே கையிலிருந்த வேரோடு செங்கட்டித்துண்டை நிலத்தில் போட்டுவிட்டு கலாநிதி உள்ளே தோட்டத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தார்.

கலாநிதிக்கு உண்மையில் விசரி தான் என்பதனை மறுக்க பாலிய நண்பனால் இப்போது முடியவில்லை.

இப்படி ஒரு கதை!

பாலம் கலாநிதி! உண்மையில் அவருக்கு வி -- தான் என்பதை அவரே நிரூபித்து விட்டார்.

மல்லிகைக்கு . . . !

'புதுச் சிவப்புக் கூட்டம்'
என்பதைப்
'பச்சையாக'க் குறிப்பிட்டால்
பல விடயங்களுக்கும்
உதவியாயிருக்கும்!

"மனிதனை மனிதன் கரண்குவதை ஒழித்த அளவிற்கு ஒரு தேசிய இனம் இன்னொரு தேசிய இனத்தைச் சுரண்டுவதும் ஒழிக்கப்படும். ஒரு தேசிய இனத்திற்குள் இருக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகள் மறையுமளவிற்கு ஒரு தேசிய இனத்திற்கும் மற்றொரு தேசிய இனத்திற்குமிடையில் இருக்கும் எதிர்ப்பும் முடிவடையும்."

வரப்புயர நீருயரும்
நீருயர நெல்லுயரும்
நெல்லுயரக் குடியுயரும்
குடியுயரக் கோலுயரும்
கோலுயரக் கோலுயர்வான் —

அச்சாக் கவிதை!
அருமந்த பொன்மொழிகள்!
ஒளவை சொன்ன ஐந்து வரி
அருமை, அது வரைக்கும்,
வரப்புயர்த்தி நீருயர்த்தி
நீருயர்த்தி நெல்லுயர்த்தி
நெல்லுயர்த்தி நெஞ்சுயர்த்தி
நெஞ்சுயர்த்திப் பாடுபடும்
குடி மக்கள் தம் உழைப்பே
கோலுயரக் காலாகும்...
கோலுயர்ந்த பின்னர்...?
கோலுயர்ந்த பின்னர் என்ன?
கோலுயர்ந்த பின்னும்
குடியுயர வேணுகிறோ?
கோலுயர்ந்த பின் தான்
குளறுபடி ஆரம்பம்!
கோலுயர்ந்த பின்னர்
குடியுயரக் காணோமே!
கோலுயர்ந்த பின்னும்
குடிமக்கள் தம்முடைய
ஊனுயிருக் காண
உணவின் விட உயரக்
கண்டதல்லால் குடியுயரக்
காணோமே! காணோமே!
ஏழை விவசாயி
இரு கையடித் துழைக்கும்
தொழில் குடிமனைகள்
தோறும் பரி உயரக்
கண்டதல்லால் நெல்லுயரக்
காணோமே! காணோமே!
பஞ்சத்தால் வாடுகிற
பஞ்சைகளின் வாழ்வீர் கண்
னீருயரக் கண்டதல்லால்
நீருயரக் காணோமே!
இல்லைவென்று குடிமக்கள்
இகுகை விரித்தேத்தும
இரப்புயரக் கண்டதல்லால்
வரப்புயரக் காணோமே!

கோலுயர்ந்த பின்னரும் அக்
கோலுயரக் காணோமே!
வாழ்வுயரக் காணோமே! கோன்
வர்க்கம் உயர்விறது!

கோலுயரக் கோனின்
கொடியுயரும்! குவலுயரும்!
கொடி குலத்தார் 'குடி' யுயரும்!
குதங்களிலே நெல்லுயரும்!
'நீர் உயரும், நீர் உயரும்'
என்று தமக்குள்ளே
சேருகிற சேர்வுயரும்!
சேர்ந்து நிலவுடமை
சேர்த்துப் பெருக்கித் தம்
சேமத்தைப் பேணு நிலப்
பரப்புயரும்! பரப்புக்களைப்
பரிசிக்கக் கட்டுகிற
வரப்புயரும்! தங்கள் உயர்
வர்க்கை நமை காப்பதற்கு,
கோலும் குலத்தவரும்
கட்டாளிப் பேர்களுமாய்ப்
பேணுகிற சட்டப்
பிடிப்புயரும்! வரி, வாழ்க்கைச்
செலவு, கெடுபிடிகள்
சேட்டை, இவ்வாறாய் நமக்குப்
பலவுயரும்! உய்ராது
பாட்டாளி வாழ்க்கை மட்டும்!
பாடு படும் பாட்டாளிப்
பாமரரின் வாழ்வுயர்,
வீடுயர், நாடுயர்
வேண்டுமெனில் என்ன வழி?
கோனை முறித்தாட்சி பற்றக்
குடி மக்கள் தம் கரத்துக்
கோலுயர் வேண்டும்;
குடியுயர் மார்க்கம் இதே!
தடி உயர் வேண்டும்! மேற்
தட்டு வர்க்கம் விழ்த்துகிற
அடி உயர் வேண்டும்! பின்
ஆட்சியின் மீதேழை மக்கள்
பிடி உயர் வேண்டும்! ஓர்
பேதலியாப் பொதுவுடைமைக்
கொடி உயர் வேண்டும்! மண்
குடி உயர் மார்க்கம் இதே!

யாழ். நகரில்

சகலவித மணிக்கூடுகளையும்

சிறந்த முறையில் திருத்திக்கொள்வதற்கும்

புதிய மணிக்கூடுகளை வாங்கிக்கொள்வதற்கும்

டில்கா வாச் வேக்ஸ்

(பஸ்திசைய எதர் மேல்மாடி.)

ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

DILKA WATCH WORKS

HOSPITAL ROAD, JAFFNA.

☎ 8174

யாழ். நகரில்

சுவையான ஐஸ் கிரீம்,

குளிர்மான உடைகள்,

சிற்புண்புகள்களுக்கு

உகந்த விஜயம் செய்யுங்கள்!

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

73, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

☎ தொலைபேசி: 8077

‘வாங்கியை வாங்கிக் கொடு!’

பாரத் ஸ்ரூடியோ

கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

252

With the Best Compliments from

HANSCO

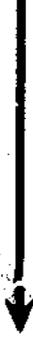
HARDWARE HOUSE,

42, CLOCK TOWER ROAD,

JAFFNA.

PHONE: 7665.

'வாகை' எம் வரவேற்கிறோம்!

ஸ்ரீ சக்தி ஸ்ரோர்ஸ்

**116, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.**

தொலைபேன் : 7844

உரிமையாளர்: க. திருலோகநாதன்

வாழ்த்துக்கள் !

பராசசிங்கம் யாழினி

புங்குதேவு -4

With the Best Compliments from

|

SMACS TAILORING

**12, BAZAAR LANE,
JAFFNA.**

With the Best Compliments from

|

VICTOR & SONS

**100, STANLEY ROAD,
JAFFNA.**

With the Best Compliments from

|

NATHAN'S

**V. 17, Power House Road,
Model Market,
JAFFNA.**

PHONE: 7540

மஞ்சள், கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய்,
மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களை
கமிஷன் அடிப்படையில்
விற்பனை செய்ய சிறந்த இடம்

ஸ்ரீ திருப்பதி ஏஜென்ஸி

130, 4-ம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு-11

கிளை:
திருப்பதி கரோடு
51, மாணிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பேரூர் : 29676

பேரூர் : 7119, 7881

- G. A. Q.
- FIRST IN COMMERCE
- FIRST IN LAW
- B. A., B. Com., LL. B.

வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்புகளுக்கு

HICKS INSTITUTES

39/17, Power House Road,
JAFFNA.

Branch :
Stanley Road,
JAFFNA.

ஸ் ர ர ர்

- ★ உட்புற, வெளிப்புற குறாவுகள் யாவும் வெட்டவல்ல
சுலொட்டிங் மெஷின்,
- ★ சகலவித உலோகங்களிலான இயந்திர உறுப்புகளினதும்
உடைவுகள், தேய்வுகளை மறுவின்றி ஒட்டவல்ல
ஸ்பிரே வெல்டிங் மெஷின்,
- ★ சகலவித இரும்புத்தகடுகளையும் கண்ணாடி போல வெட்டவல்ல
எலெக்ட்ரிக் கட்டிங் மெஷின்,
ஆசிய புதிய இணைப்புகளுடன், மற்றும்
சேப்பிங், வெல்டிங், ரேணிங், மில்லிங்
ஆசியனவும் ஒருங்கே அமைத்த
யாழ்நகரின் ஒரே தொழிற்சாலை

7352

ஸ் ர ர ர்

- ★ வைத்தியத்துறையில் பல வருட அனுபவம்பிக்கவர்களால்
சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி சிறந்த முறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட சிரந்தி எண்ணெய்,
- ★ தலைவலி - கண்கடி - பி.நி.ச ரோகங்களுக்கான எண்ணெய்கள்,
- ★ வாதரோகங்களுக்கான எண்ணெய் வகைகள்
— யாவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- ★ சர்மரோகங்களுக்கு விசேட சிகிச்சையளிக்கப்படும் !

ஆனந்தன் வைத்திய நிலையம்

23, நாவலர் வீதி,
நாவாந்தறை,
யாழ்ப்பாணம்.

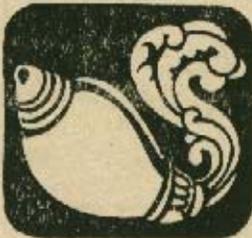
வாகை

அடுத்த இதழில்

★ கே. டானியல்
சில்லையூர் செல்வராசன்
சி. மௌனகுரு
ஞானரதன்
நந்தினிசேவியர்
கி. பவானந்தன்
மற்றும் பலரது ஆக்கங்கள்.....

★ கலை இலக்கிய விமர்சகப்
போலிகளின் போர்வை களைந்து
'களத்தில்' மக்கள் முன் நிறுத்தும்
'ராக்கட்' தாக்குதல்களை
வாகைமாறன் தொடுக்கவிருக்கிறார்

★ கேள்வி - பதில்கள்...!
புதிய பொலிவுடன் 'வாகை'
புறப்பட்டுவரும்.

'வாணையினரு'க்காக வெளியிடுபவர்: ஆசிரியர் வி.கி. இளங்கோவன்,
23, நாவலர் வீதி, நாவாந்தூறை, யாழ்ப்பாணம்,
அச்சுப்பதிப்பு: நாவலன் பதிப்பகம், நல்லூர்,